

РЕШЕНИЕ

№ 18033

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20221110167883 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Р. В. Г. за осъждането на К. С. Г. да заплати на ищеца сумата от **13074.52 лв.**, представляваща общ сбор от погасителни вноски, заплатени от ищеца в периода от 01.02.2017 г. до 16.12.2020 г. по договор за потребителски кредит № **** от 16.11.2016 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба – 13.12.2022 г., до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че страните сключили договор за потребителски кредит № **** от 16.11.2016 г. с [фирма], по който ищецът бил поръчител, а ответникът кредитополучател. Ищецът платил по договора сумата от 13074.52 лв., представляваща общ сбор от погасителни вноски, заплатени от ищеца в периода от 01.02.2017 г. до 16.12.2020 г., като всяко едно от плащанията е конкретизирано с дата на плащане и размер с уточнителна молба с вх. № от 20.02.2023 г. Позовава се на чл. 143, ал. 1 ЗЗД. Твърди, че има право да иска от ответника да му възстанови сумите. На ответника била връчена нотариална покана, но не последвало изпълнение. Моли искът да се уважи. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът се явява в открито съдебно заседание и заявява, че претенцията е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правна квалификация чл. 143, ал. 1, изр. 1 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 143, ал. 1 ЗЗД поръчителят, който е изпълнил задължението, може да иска от длъжника главницата, лихвите и разноските, които е

направил, след като го е уведомил за предявения срещу него иск. Съгласно разпределената между страните доказателствена тежест на основание чл. 154 ГПК в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване съществуването на посочения в исковата молба договор за банков кредит, по който ответникът е кредитополучател, а ищецът – поръчител, че ищецът в качеството си на поръчител е заплатил сумата от 13074.52 лв., представляваща общ сбор от погасителни вноски, заплатени от ищеца в периода от 01.02.2017 г. до 16.12.2020 г. по договор за потребителски кредит, както и че ищецът е качеството си на поръчител е уведомил главния длъжник за изпълнението.

Между страните не се спори, че на 16.11.2016 г. между [фирма] в качеството на кредитор и ответника в качеството на кредитополучател е сключен договор за потребителски кредит № ****, по силата на който кредиторът е предоставил на ответника в заем сумата от 10 000 лв., а кредитополучателят от своя страна се е задължил да върне посочената сума ведно с уговорената възнаградителна лихва или сумата в общ размер от 15147.14 лв. на 48 месечни вноски, съобразно погасителен план – л. 8 от делото.

От чл. 14 от Общите условия, неразделна част от представения по делото договор за потребителски кредит № **** от 16.11.2016 г. се установява, че ищецът в качеството си на поръчител се е съгласил да отговаря за изпълнение на задълженията на ответника по горепосочения договор за кредит. По своята правна същност договорът за поръчителство е каузален като основанието му се изразява в намерението за обезпечаването на чуждо задължение /по аргумент от чл.138, ал.1 ЗЗД/. Предметът на поръчителството е идентичен с предмета на главния дълг, затова поръчителството има акцесорен характер и е функция на друго, главно правоотношение. Предпоставка за възникване отговорността на поръчителя е съществуването на валидно чуждо задължение, при което отговорността на поръчителя е солидарна и до размера на това, което дължи главният длъжник - чл.141, ал.1 ЗЗД/. В конкретния случай съглашението е сключено в изискуемата писмена форма за действителност и с необходимото съдържание, а именно - волята на кредитора да приеме поръчителя като такъв, съответно и съгласието на последния да отговаря за изпълнението на чуждо задължение.

От представените по делото 42 броя платежни нареждания се установява, че ищецът в качеството си на поръчител по процесния договор за кредит е заплатил на общия на страните по делото кредитор общата сума от 13074.52 лв., представляваща неплатени задължения по договора за кредит от 16.11.2016 г. Предвид това и на основание чл.143, ал.1 ЗЗД ищецът, който е изпълнил чуждото задължение встъпва в правата на кредитора и е материално правно легитимиран да претендира от ответника размера на погасените задължения за главница, лихви и разноси, които е направил, след като го е уведомил за предявения срещу него иск. В тази връзка по делото е приложена нотариална покана от ищеца до ответника, с която поръчителят е поканил кредитополучателя да му заплати в петдневен срок от датата на получаване на поканата платените на кредитора суми в общ размер от 13074.52 лв. Поканата е била надлежно връчена на ответника на 24.11.2022 г. при дата на последно извършено от поръчителя плащане с цел погасяване задължения по

процесния договор за кредит от 16.12.2020 г.

Обстоятелството, че поръчителят не е уведомил длъжника за намерението си да изпълни задълженията на ответника по договора, преди да го стори, не е определящо за реализиране на регресния иск по встъпване в правата на удовлетворения кредитор. Уреждането в чл.143 ЗЗД на задължение на поръчителя да уведоми длъжника е, за да узнае своевременно възраженията му, в противен случай рискува да плати недължимо или в повече, а длъжникът, ако не знае за извършеното плащане от поръчителя, може да продължи да изпълнява на кредитора */в този смисъл Решение №229/10.09.2012г. по гр. д. № 452/2011 г. на IV г.о. ВКС/*. Предвид това неуведомяването на длъжника, съгласно чл.143, ал.1 ЗЗД, за предявената претенция срещу поръчителя, не погасява регресните му права при плащане на задължението, а има за последица непротивопоставимост на извършеното плащане на длъжника и поражда вземане от кредитора за връщане на даденото, ако длъжникът е платил или плати, както и ако той не дължи плащане по друга причина. По настоящото дело не са представени доказателства, че ответникът е изпълнил задължението си по процесния договор към кредитора, с оглед на което следва да се приеме, че дължи на ищеца претендираните в настоящото производство суми за вноски по кредита.

Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1, изр.2 ЗЗД поръчителят, който е изпълнил задължението, има право и на законна лихва върху заплатените суми от деня на плащането. С оглед на посочения в петитума на исковата молба обаче по-късен начален момент, сумата в размер на 13074.52 лв. следва да бъде присъдена ведно със законната лихва върху нея от датата на депозиране на исковата молба в съда – 13.12.2022 г., до окончателното плащане.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има единствено ищецът. Страната претендира и доказва извършването на разходи за държавна такса в размер на 523 лв. и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер от 1580 лв., поради което предвид основателността на исковата претенция, в тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на разноски по делото в общ размер от 2103 лв.

С оглед изхода на делото на ответника не се следват разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. С. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес [адрес] да заплати на Р. В. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес [адрес] сумата от 13 074.52 лв., представляваща общ сбор от погасителни вноски, заплатени в периода от 01.02.2017 г. до 16.12.2020 г. от ищеца в качеството му на поръчител на ответника по договор за потребителски кредит № **** от 16.11.2016 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба – 13.12.2022 г., до окончателното плащане.

ОСЪЖДА К. С. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес [адрес] да заплати на Р. В. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес [адрес], на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 2103

лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____